

at Bestemmelsen indeholder den Forudsætning, at den af Ministeriet bestemte Gage ikke kan forandres undtagen gennem en Gagelov. Det ligger i, at Udtrykket: „ved Lov er endelig bestemt“ er, at forstaae om en Gagelov. Deraf følger i mine Tanker, at der er givet Ministeriet en Bemyndigelse til at bestemme Gagen for den nyanfattede Embedsmand, og at denne Embedsmand er berettiget til at beholde denne Gage, indtil den er forandret ved en Gagelov, og at der følgelig her i denne Finantslovens Bestemmelse findes et Stykke af en Gagelov, og at den ikke kan forandres gennem Finantsloven (Bjerring: Hør!). Rigsdagen maa gennem denne Opfattelse betragte den af Ministeren bestemte Gage aldeles, som om den var optagen i en Gagelov. At Gagen er foreløbig, forekommer mig ikke at gjøre Noget til Sagen; at denne Gagelov findes meer eller mindre uheldig i Finantsloven, troer jeg heller ikke kan forandre Stillingen. Efter min Ansættelse er altsaa Meningens af disse Udtryk, at Embedsmanden beholder den af Ministeren bestemte Gage, indtil en Gagelov bliver gennemført. Med Hensyn til selve denne Passus troer jeg ikke, naaget jeg antager, at deri er udtalt Hensigten af en Reform i den antydede Retning, at man kan tillægge den større Betydning, end den har, idet den staaer i en Finantslov. For at den altsaa skal kunne gjælde for den tilkommende Tid udover den Finantslov, som nu foreligger, maa Bestemmelsen igjen optages i en følgende Finantslov. Skeer dette ikke, mener jeg, at Bemyndigelsen er falden bort, og at Ministeriet ikke længere kan ansee sig berettiget til at følge den Vej, hvorpaa der er slaaet ind; hvilken Anledning dertil kunde være, eller hvorfor man vilde gjøre det, er Betragtninger, som jeg ikke skal indlade mig paa. Jeg skal kun forsaavidt der kunde være Spørgsmaal om Hensigtsmæssigheden af Reformaten, erklære, at jeg ogsaa anseer Reformaten for hensigtsmæssig, men jeg antager, at Forholdet er det samme, som jeg har antydet, at Regjeringen har søgt gennem Finantsloven at blive enig med Rigsdagen om, at en saadan Reform skal gennemføres, men, at man ikke er gaaet videre, end at man har sagt: Reformaten begynder næste Aar; hvis det ikke findes

hensigtsmæssig, kan Bestemmelsen udgaae af den næste Finantslov, og som Følge deraf ophører saa Reformaten at føres videre, med mindre man har faaet vedtaget en Gagelov for disse Tilfælde. Det er den Betragtning, jeg har troet at burde fremsætte. Hvis jeg ikke har misforstaaet den meget ærede Minister, ligger denne Betragtning ogsaa i de Ytringer, som den meget ærede Minister udtalte.

Bjerring: Ja, hvis den sidste ærede Taler var Indenrigsminister, skulde jeg særdeles vel kunne slaae mig til No i denne Sag, eller hvis Ministeren vilde i Et og Alt rathabere, hvad han har anført, skulde jeg ogsaa meget let berolige mig. Der er blot eet Punkt, hvor jeg kunde afvige Noget fra den ærede Taler, nemlig, at det her skulde betragtes, som om denne Reform er vedtagen at skulle gennemføres. Jeg har opfattet det saaledes, at det er vedtaget, at man i det kommende Finantsaar skulde anstille en Prøve, men ikke, at der er afgjort noget Bestemt om, hvorvidt Prøven skulde fortsættes eller ikke, ligegyldig hvorledes den faldt ud.

Indenrigsministeren: Jeg anseer den ærede Landstingsmands (Wesselys) Opfattelse for i det Hele at stemme med min, men jeg tør derimod ikke sige, at det skulde være saaklart og utvivlsomt, at den foreløbige Gage ikke kunde nedsættes eller forhøjes eller forandres ved Finantsloven, at man skulde ansee det som ulovligt. Det staaer ikke saaledes klart for mig, men jeg vil sige, at det staaer klart for mig, at denne Bestemmelse hviler paa den Forudsætning, at alle Afdelinger af den lovgivende Magt ville enes saavel om den foreløbige Gage som om den endelige Gage, og, forsaavidt disse Forudsætninger ikke skulde slaae til, vil Regjeringen staae fri ligeoverfor de i denne Finantslov trufne Bestemmelser. Jeg troer, at dette er saa bestemt, som man kan høre sig herover. Bestemmelsen vil altsaa kun udøve Indflydelse paa de Vacancer, der indtræffe i Løbet af det kommende Finantsaar, og, hvis det da skulde vise sig, at disse Forudsætninger om den ønskelige Samvirken ikke sloge til, saa mener jeg, at der vil indtræde denne Frihed ligeoverfor